

[Knud Kristensen.]

Erhverv maa yde et betydeligt Offer for at holde ved lige — et Offer fra de andres Side, kun til Fordel for Landbruget. Det er i diametral Modsætning til det, Udenrigsministeren sagde.

Jeg skal supplere disse Citater med endnu et enkelt. Paa Sp. 156 vender den højtærede Statsminister sig imod vor Ordfører, det ærede Medlem Hr. Brorsen, og bebrejder ham, at vi kræver Udvidelse af Handelssamkvemmet med Udlandet, og citerer en Vedtagelse paa Landbodelegeretmødet i Aarhus, hvori det hedder:

„Delegeretmødet gentager sit tidligere fremsatte Krav om Adgang til fuld Udnyttelse af vore Afsætningsmuligheder i Udlandet.“

Statsministeren fortsætter derefter:

„Saadan er i Praksis Parolen fra det ærede Medlem, fra hans Parti og fra det Erhverv, han tilhører, endskønt man maa vide, at hver Gang man udnytter disse Eksportmuligheder til den yderste Grænse, stilles der et Modkrav fra den Side, med hvilken man handler, et Modkrav om Indførsel af færdige Varer og dermed Forøgelse af Arbejdsløsheden herhjemme.“

Man vil heraf se, at baade den socialdemokratiske Ordfører og Statsministeren betragter en Forøgelse af vor Samhandel med Udlandet som en Fordel for Landbruget, men til Skade for de andre Erhverv og til Skade for Samfundet som saadant. Dette kunde suppleres med endnu flere Udtalelser. Socialministeren udtalte ved et Møde forleden, hvor jeg var til Stede, at de kunde ikke afskaffe Arbejdsløsheden, fordi de havde disse Handelstraktater at overholde, og Handelsministeren har i en Tale, han holdt i Fjor, og som han henviste til ved sin Fremsættelse, stillet Beskæftigelsen op i Modsætning til Eksporten og sagt, at vi maa afveje disse to Hensyn: Skal vi have Eksport eller Beskæftigelse? Men Udenrigsministeren siger: Forøget Eksport giver forøget Beskæftigelse og er til Gavn for alle, ikke mindst for Industrien og de Arbejdere, som er beskæftigede der.

Regeringen har selvfølgelig Lov til at føre den Politik, den ønsker og vil, naar den har Magt dertil, men een Ting kunde vi kræve, og det er, at vi faar Besked om, hvad det er for en Politik, den vil føre, om det er den Politik, som Udenrigsministeren proklamerer, eller om det er den — stik modsatte — Politik, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet og Partiets Formand og de socialdemokratiske Ministre gør sig til Talsmand for. Er det da ikke et rimeligt

Krav, at Eksporterhvervene og Erhvervene i det hele taget faar Besked om, hvad det er for en Politik, der skal føres, og at ikke den ene staar og taler i Øst, naar den anden taler i Vest, saadan at man bruger de forskellige Udtalelser paa de Steder, hvor de passer bedst?

Det er efter min Mening en forargelig Komædie, som hurtigst muligt maa bringes til Ophør. Jeg er ikke i Tvivl om, hvordan Forholdet er. Forholdet er dette, at Udenrigsministeren holder Frihandeltalen, og Handelsministeren og de øvrige Ministre administrerer Beskyttelsen og fører den igennem i Praksis. Det er det virkelige Forhold. Udenrigsministeren hejser Fanen og siger: Vi skal have den størst mulige Samhandel, men gennem hele Administrationsapparatet begrænses vore Afsætningsmuligheder til Udlandet, fordi man derigennem tror at faa forøget Beskæftigelsen herhjemme. Saaledes er det virkelige Forhold. Men ikke desto mindre mener jeg, at man maa have Regeringens egne Ord for, hvad det er for en Politik, den vil føre. Man burde kunne forlange, at man i hvert Fald fik ren Besked om, hvad man skal rette sig efter!

Christmas Møller: Det af den højtærede Handelsminister fremsatte Lovforslag, som den højtærede Formand med den Courtoisie, som er Formanden egen, har sat til første Behandling paa Ministerens Fødselsdag — naturligvis hans ministerielle 2 Aars Fødselsdag — adskiller sig jo ikke i Henseende til Formaal i nogen Retning fra de Forslag, som vi i en Aarrække har behandlet her i dette høje Ting. Forslaget angiver at have tre Formaal: det valutariske, det beskæftigelsesmæssige og det handelspolitiske, og da mit Parti i det Forslag, vi noget tidligere paa Samlingen har indbragt, ogsaa foreslaar Foranstaltninger angaaende disse tre Formaal, er det ligetil, at vi fra vor Side ikke i nogen Henseende kunde tænke os at bestride, at der med Hensyn til alle tre Spørgsmaal i Tiden, som den er, og som den har været, er Opgaver at løse i disse Retninger. Jeg har vel ogsaa Lov til at sige det paa den Maade, at naar man kommer til at skulle tage Stilling og ikke nøjes med at kritisere, saa vil man jo altid være nødt til at komme med Forslag angaaende alle tre Omraader. Vi har valgt den bedre Del, som jo ikke kan tages fra os, og er begyndt med at forelægge vort eget positive Forslag.

Jeg vil gerne begynde med et Par Bemærkninger om Spørgsmaalet valutarisk set. Ogsaa vi for vort Vedkommende erkender